

Marató a Nova-York

Per Albert Gurt

les, sobre todo en la primera mitad. A los 6 minutos de juego, Aragón consigue el 1-0. El equipo local hace galas de gran conjunto y fruto de su buen juego llega el 2-0, por mediación de López, en minuto 21. En el minuto 57, los locales se adelantan por 3-0, por mediación de López. A partir de aquí el Besonenc se confía y en el minuto 37 el equipo forastero acorta distancias gracias a Segura. Consigue el 3-2 definitivo Crispin. A pesar de todo, los dos puntos han quedado en casa con todo merecimiento.

BESONENC. — Castaños, Román, Pastor, Jesús, Rodri, Ortega, Cruz Hernández (Pacheco), López Sanahuja, Aragón.

PALAFRUGELL. — Prieto, Benavides, Fábregas, Bou, Borrell, Peiró, Crispin, Sepu (Segura) Galloso, Nieves, Serafin (Herrera).

A.D. LA CASERA-CATALUNYA, 6 - SAN ANTONI, 0

Superado el bache que le ocasionó perder el liderato, la A.D. La Casera volvió a demostrar con este excelente y contundente resultado, la capacidad goleadora que posee y su seguridad defensiva. Con estos 6 tantos, los juveniles de La Casera siguen manteniendo la categoría de máximos realizadores, lo cual hace que la visita del próximo domingo al Figueres, equipo menos goleado y todavía imbatido, prometa ser un encuentro de los más interesantes para todos los buenos aficionados al fútbol.

Sin ninguna discusión para la labor del colegiado, se alinearon a sus órdenes: A.D. La Casera: Felipe; Félix, Parra, Pérez; Romero, J. Pagés; Alforcea, García, Ferrera, Pagés y Gózávez.

AMPURDAN, 5 - A.D. LA CASERA-CATALUNYA, 0

Pese al resultado, no jugó mal la A.D. La Casera y agradó en gran manera al público asistente. Por el encuentro realizado por ambos conjuntos, fueron demasiados los goles habidos, pues aunque el actual líder demostró su bien ganada clasificación, los jugadores de La Casera no merecieron llegar al final con esta abultada derrota. Buena labor la del colegiado que no tuvo complicaciones. A.D. La Casera: Quintana; Selles, Mancebo, Moreno; Rodríguez, Gimenes; Juanola, Sorribas, Capel, Cabero y Navarro.

Més de cinc mil persones han participat a la Marató de Nova-York, i diem persones en lloc d'atletes, perquè, en efecte, no tots els participants es poden anomenar atletes, si per aquesta denominació s'entén com a home o dona que efectua un esforç que no és a l'abast de tothom. No, en aquest cas, la majoria dels participants són persones normals, gent que li agrada de córrer perquè sí, pel plaer d'efectuar un esforç perllongat i sentir la satisfacció d'haver-lo fet...i, fins i tot, podríem dir d'haver-lo sofert...

REACCIÓ CONTRA EL NOSTRE MÓN...

El curiós del cas es que mentre el món que ens rodeja es torna cada dia més "comodó", cada dia més voltat de comoditats que fan que la major part de la humanitat s'esforci el menys possible, fins al punt que s'agafa l'auto per a travessar el carrer (i gairebé això no és broma), hi ha homes i dones que, pel contrari, es llencen a esforços titànics per pur plaer, encara que això els suposi passar "un mal rato", com esgotament, nafres als peus, mal d'estómac, etc. Un etcètera molt llarg que inclou, a voltes, la "riota" dels qui els veuen passar...

Tot això, aparentment inexplicable, sembla i és possible que ho sigui, una reacció per part d'un petit nucli de la societat contra el nostre món cada vegada més mecànic i, ahora, automàtic. Un nucli no format precisament per gent jove, ja que molts dels qui participen són gent més que madura, per no dir de la "tercera edat".

EVASIÓ

No fa gaire vàrem tenir l'ocasió de veure el film "Marathon Man", on el protagonista representava un estudiant universitari que practicava la cursa a peu per a participar en una marató, no amb afany de victòria, sinó tan sols per a participar-hi. En realitat, la cursa significava només per a ell una evasió a la seva pròpia realitat, per cert ben dissortada, en mig d'un món agressiu, on les diferències racials fomenten classes i, a més, odis.

Si per a l'heroi del film, i això és el que importa, la cursa és únicament evasió, una evasió provocada per l'esforç físic efectuat en plena natura, en aquest cas, en ple Central Park de Nova-York, que tantes vegades ens han mostrat les pel·lícules americanes. Per cert que mentre ell corria es veien altres corredors, que s'entrenaven, més que madurs en anys.

Direm, per tal de corroborar aquesta afició a la cursa de fons que hi ha arreu del món —sobretot, a Nord-Amèrica—, que l'escriptor Enric Segal, autor de la novel·la "Love History", és un asidu practicant i alhora participant en curses d'aquesta mena; la més important de totes, la Marató de Boston, on també s'hi pren part per milers.

DESTACADA PARTICIPACIÓ D'UN NOIET

I per acabar direm que enguany a la Marató de Nova-York, de la qual parlàvem en començar el nostre escrit, hi participà un noieta de divuit anys que féu el recorregut en tres hores, cosa que ens sembla impossible a les nostres latituds. L'arribada de la cursa, precisament al Central Parck, donà com a guanyador Bill Rogers, conegut maratonista de categoria mundial, triomfant en fèmines Vicki Gorman que ja havia guanyat en una passada edició.

BONA ACTUACIÓ CATALANA

Nota destacada per a l'atletisme català és la classificació en tercer lloc per equips dels nostres atletes darrera Finlàndia i la Gran Bretanya, però davant del Canadà, Suïssa i França.

El nostre millor representat, Ferran Francisco, entrà en 43 posició. No fou una gran actuació, però sí bona, si tenim en consideració l'alt nivell internacional dels participants i, a més, la xifra de més de tres mil arribats.